

2025. június 15.

**Az Üllői Keresztelő Szent János
Egyházközség Hírlevele**

**Pünkösöd utáni első vasárnap
SZENTHÁROMSÁG VASÁRNAPJA**

A Szentháromság hitünk legnagyobb titka. Értelmünk fel nem foghatja, de szívünkhöz nagyon is közel van. Tisztelete pedig áthatja egész keresztény életünket. A három személyű egy Isten megvallásával lettünk keresztények; az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében kezdjük és fejezzük be minden imádságunkat. Keresztény életünk öröme és boldogsága, hogy az Atya gyermekei, a Fiú testvérei és a Szentlélek templomai vagyunk. A Szentháromság titka által felismerjük, hogy Isten nemcsak végtelen hatalom, hanem lényege a Szeretet – nemcsak teremtményei iránt, hanem mindenekelőtt belső, egyáltalán nem magányos életében. A Szentháromság legszebb megvallása és imádása a *Te Deum* (Hozsanna 276.A) imádkozása vagy éneklése.

OLVASMÁNY – Péld 8, 22–31

A szöveg kettős tanítást ad Istenről. Az egyik az, hogy az ő létehez hozzátartozik a bölcsesség éppúgy, mint a szentség és a hatalom. A másik pedig az, hogy bölcsessége vezette a teremtés műveiben. Nem ötlet szerint alkotta meg a világot, hanem örök terve szerint. A világ-ban felismerhető ez az isteni elgondolás, különösen akkor, ha az üdvösség történetét is figyelembe vesszük. Abban kifejezésre jut, hogy a világ egyúttal Isten szeretetének tárgya.

SZENTLECKE – Róm 5, 1–5

A megváltás gyümölcse az, hogy Isten maga ajándékozik meg bennünket a megigazulással. Elfogad bennünket, és magához hasonlóvá tesz. Ezért buzdít Szent Pál apostol, hogy éljük át állapotunkat úgy, mint békét, mint megnyugvást Isten közelében. Ő határozott reményre hívott meg bennünket, s ez a legnagyobb kiváltságunk. Így a megpróbáltatások ellenére hűségesek tudunk maradni. Főleg azért, mert a bennünk lakó Szentlélek állandó biztosítéka Isten szeretetének, s nekünk is megadja ajándékba, hogy szeretetét viszonzhassuk.

EVANGÉLIUM – Jn 16, 12–15

Jézus már búcsúbeszédében bepillantást engedett a Szentháromság titkába. Földi életében arra törekedett, hogy megdicsőítse az Atyát, viszont az Atyától azt várja, hogy dicsőítse meg őt emberi természete szerint is. A Szentlelket azért küldi el az Atyától, hogy művét befejezze, és egyúttal a világ előtt is kibontakoztassa dicső-ségét. Az Atya, a Fiú és a Szentlélek kapcsolata tehát a kölcsönös szeretet és a szeretetben való egység. Ez az élet teljessége, s mi a kinyilatkoztatásban ennek kicsordulását kaptuk, amely majd a színelátásban tárul fel egészen előttünk.

"A Szentháromság egységének titka vezesse a hit és szeretet egységére az egész keresztény világot!"

AZ EUCHARISZTIÁHOZ

Az Eucharisztia vétele nemcsak Krisztussal, hanem az Atyával és a Szentlélekkel is összekapcsol minket. A szeretet szentsége ugyanis növeli bennünk a megszentelő kegyelmet, amely a Szentháromság élete bennünk. Mindezt tudatosítsuk magunkban, és éljünk ennek szellemében.

ELMÉLKEDÉS

Te Háromság! Egyedülléted nem árvaság, hanem a tökéletes lét. Annál megfoghatatlanabb, hogy másokat is lét-rehoztál, olyanokat, akik egy arasznyival sem képesek fokozni boldogságodat... És ha már alkottál, miért olyan világot, amelyben ott tátong a hitványságnak, a dölyfnek, az istenkáromlásnak, a kegyetlenségnek, a kárhozat boldogtalanságának esélye? Titok is vagy, nemcsak Lét: nem húzhatjuk félre fátyladat, de rendületlenül bízunk jószágodban, amely Létedből következik. *J.H. Newmann*

ADOMÁNYAIKAT köszönettel fogadjuk

az Üllői Katolikus Egyházközség számlájára.

Számlaszámunk: OTP 11784009-22238928

**IRODAI IDŐ: hétfő, 17:00–18:00 a plébánia
hivatal irodájában**

SZENTMISÉK RENDJE:

Hétfőn 18:00, Szerda reggel 07:30

Szombat este vigília 17:30 – Vasárnap reggel 09:30

Jövő vasárnap, június 22-én - templombúcsú ünnepe, Úrnapja és elsőáldozás.

A szentmisét követően közös bográcsozás lesz a plébániakertben, amelyre mindenkit várunk sok szeretettel! Szeretnénk kifejezni köszönetünket azoknak, akik támogatták a közösségi házunk építését - várjuk támogatóinkat az ebédre.

ÜNNEPELJÜNK EGYÜTT!

A KERESZTÉNY ÉLET ALAPJA

A keresztény élet valójában csak az Atyával, Krisztussal és a Szentlélekkel való eleven kapcsolatban találja meg mély jelentését, értelmét az Egyházban és a világért. Alapvetően szükséges tehát, hogy megértsük és állandóan tudatában legyünk: a keresztény életben az az elsődlegesen fontos, hogy közvetlen és személyes kapcsolatban legyünk az Isteni Személyekkel. Isten szeretete tesz minket kereszténnyé, és őt akarjuk mindenekfelett viszonzszeretni; ez marad a lényeg még akkor is, ha ennek a szeretetnek a másokat szolgáló odaadásban kell kifejeződnie, amikor is Isten azt parancsolja, hogy úgy szeressük őket, amint ő. Ebből az következik, hogy a kereszténynek állandóan ezt a mély Isten-élményt kell magában táplálnia, állandóan egész lényével öfelé kell fordulnia.

A. Pigna karmelita nyomán

+++

Szentháromság vasárnapjának története és liturgiája

A Pünkösdi utáni első évközi vasárnap a Szentháromság vasárnapja. Miután az üdvösség történetének eseményeit megünnepeltük, mintegy összefoglalóul hitünk legszentebb misztériumát ünnepeljük.

A liturgikus ünneplés csak később kezdődött. Bár a VI. században már megtalálhatók voltak az ünnep nyomai, de csak a VIII. századból fennmaradt Geláziusz-féle szakramentárium közli a Szentháromság prefációját. Ugyanakkor megtalálható a Szentháromságról való mise az úgynevezett fogadalmi (votív, ma: alkalmi) misék között, amelyet Alkuin (+804) tours-i apát készített. Ő állította össze Nagy Károly részére a votív misét az egész hétre, vasárnapra pedig a Szentháromságról szólót. Ezt az összeállítást szeretete jeléül elküldte a fuldai rendtársaknak.

Az ünnepet Stephanus, Lüttich püspöke (+920) vezette be. Elrendelte városában, majd szép zsolozsmát is szerkesztett az ünnepre. Ebből is látható, hogy életében jelentős szerepet játszott a Szentháromság tisztelete. Írt egy könyvecskét elődjéről, Szent Lambertről (akit 670-ben száműztek), s közli egy fohászt: „Istenem, kérlek, áldd meg szolgálodat; Isten, ki hármasságban egységben áldott légy!” Az írását egy nagyon szép doxológiával (dicsőítés) zárta: „Miközben uralkodik az élő Isten Háromsága teljességében s az egység fenségében, kinek dicséret legyen, s a szentek ujjongása; és folytonos hálaadás most és mindig a halhatatlan örökkévalóságon át. Ámen.”

A püspököt székesegyházában a Szentháromság oltár alatt helyezték örök nyugalomra. Utóda pedig az egész egyházmegye számára elrendelte Szentháromság ünnepét.

Róma nem helyeselte és nem fogadta el az ünnepet. III. Sándor pápa (+1181) így ír egy levelében: „Némelyek szokásba hozták, hogy a Szentháromság ünnepét ülik Pünkösdi nyolcadában, mások az egyházi év utolsó vasárnapján. A Római Egyház nem fogadja el ezt a szokást, mert minden

vasárnapon, sőt naponként megünnepeljük az Egységnek és Háromságnak ünnepét”.

Az egyetemes Egyház számára XXII. János pápa 1334-ben, az avignon-i fogság idején rendelte el az ünnepet. A rendelkezés Róma számára volt fontos, mert a világon mindenütt önként megtartották. Ettől kezdve folyamatos a liturgikus ünneplés. A VI. Pál féle Miskolc-nyelv még azzal tette tökéletesebbé az ünneplést, hogy a három liturgikus évnek megfelelően más-más szentírási szakaszokat olvastat a misén.

A szentírási szakaszok rámutatnak arra, hogy a kinyilatkoztatás által az ember képes megismerni hitünknek ezt az igazságát. Az olvasmány Mózes második könyvéből (Kiv 34,4b–6.8–9) való részlet. „Az Úr, az Úr irgalmas és könyörülő Isten, hosszantűrő, kegyelemben és hűségben gazdag” – nyilvánította ki magát Isten Mózes előtt. A Válaszos zsolnában a három ifjú hálaénekével felel az Egyház, és állandóan ismétli: Dicséretes és magasztos örökkön örökké. A szentlecke (2Kor 13,11–13) arról az elválaszthatatlan közösségről szól, amelyet Isten szeretete és a Szentlélek hoz létre bennünk. Az Alleluja vers az Atya, a Fiú és a Szentlélek dicsőítése, amelynek titkát Urunk a búcsúbeszédében tárja elénk. Az evangélium az Isten szeretetéről tanít, aki elküldte Fiát, hogy általa üdvözlünk (Jn 3,16–18).

A mise könyörgése megköszöni a mennyei Atyának, hogy kinyilatkoztatta a Szentháromság életének belső titkát. Azt kérjük, hogy annak dicsőségét megismerjük, és a fölséges hatalmú egy Istent imádjuk. Amíg az áldozás utáni könyörgésben kérjük, hogy ezen misztérium megvallása szolgáljon lelkünk-testünk üdvösségére, addig a felajánló könyörgés csak az adományaink megszentelését kéri.

A prefáció igazi himnusz, a Szentháromság magasztalása. Megvalljuk a háromszemélyű egy Istent. Az igaz és örök istenséget úgy valljuk, hogy három különböző személyt imádjunk egyetlen lényekben és egyetlen fönségben. Ezért méltán zeng a dicsőítő ének a láthatatlan világ lényeitől: Szent vagy!

Sokszor valljuk meg hitünket e rövid magasztalással: „Dicsőség az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek, miképpen kezdetben, most és mindörökké. Ámen”.